

GERMANIA.

GERMANIA Europæ terrarum maxima, multis distincta nominibus, cuius termini ab Auctoribus, ut quisque sui temporis rationem sequutus est, adeo variè describuntur, ut triplicem quasi Germaniam, secundum eius ætatem, facere videantur; Veterem nempe, Mediam, & Recentem. Veterem vocabimus Berosianam, quam Rheno, Oceano, Tanai, Ponto Euxino, Danubio, eiusque accolis circumscribit. Media erit, quam Tacitus, Ptolemæus, & Plinius, coætanei ferè, cognouerunt; quæ, cum ex ipsis Auctoribus satis nota sit, non opus videtur hic denuò eam describere. Porro recens Germania, quæ nostra est memoria vñtatiór, ultra Rhenum eatenus est extensa, ut omnes fermè Belgas vsque ad Alpes Tridentinas contineat. Ita quoque ultra Vistulam Ortum versus vsque ad Schytas Alanos, quos hodie Lithuanos appellamus, pertinet; Eritque eius longitudo ab Iccio portu vulgò Cales, vsque ad Lithuanie fines: Habebitque latitudinem à Mari Germanico, Venedicoque, ad Alpes vsque. Hæc Germania hodie pulcherrimis, munitissimisque Urbibus, Castris, pagis, incolisque refertissima, ut nec Italia, nec Gallia, neque Hispania cedere debeat. Habet frumenta, vineta, amnes piscosos, quibus facile cum fertilissimis Regionibus certare possit. Sunt fontes aquæ dulcis, sunt thermæ calidæ, sunt minere salis plurimæ. Metallorum autem, nempe auri, argenti, stanni, plumbi, æris, & ferri copia: nullis unquam cessura est Regnis. Quin etiam urbanitas, & morum ciuilitas, vestitus honestus, rei militaris peritia apparatusque bellorum, & nobilitas nullibi maior. Hæc illa est, quæ olim, ut Cornelius Tacitus testatur, in uniuersum aut syluis horrida, aut paludibus fœda fuit. Hanc ex Neotericis magna diligentia descripserunt, Beatus Rhennus; Munsterus in sua Cosmographia; Franciscus Irenicus; Ioannes Auentinus in Boiorum annalibus; Obiter Bilibaldus Pirckheimerus; Gerardus Noiuomagus; Chonradus Peutingerus; Chonradus Celtes poëta; Iacobus Wimpelingius Seletstadiensis; Aimoinus in fronte libri historiarum Francorum; & Henricus Pantaleon, in principio libri primi Prosopographiæ. Sebastianus Brand multa per eam Itineraria, locorumque distantias, & fluminum decursus annotauit. Iohannes Herold de ea duos libellulos ædedit, vnum de Germaniæ Veteris locis antiquissimis, nonnullisque in ea Romanorum stationibus, legionibusque: alterum de Romanorum in Rhetia littorali stationibus. Gasparus Bruschius de Monasteriis Germaniæ, volumen in lucem dedit. Ex veteribus hanc diligentissimè descripsit Corn. Tacitus, peculiari opusculo; quod doctissimis commentariis illustrarunt Andreas Althamerus, & Iodocus Willichius. Plures Germaniæ scriptores, quos nos non vidimus, enumerat Franciscus Irenicus lib. j. Cap. 2. Exegeleos Germaniæ.